

[Jens Jørgensen]

fortræder for Socialistisk Folkeparti i denne amtskreds, landmand *Kristen Touborg*.

Fru *Annette Just* er valgt i Vejle Amtskreds, og i anledning af hendes orlov indkaldes 1. stedfortræder for Fremskridtspartiet i denne amtskreds, studerende *Kristian Thulesen Dahl*.

Fru *Elisabeth Arnold* er valgt i Århus Amtskreds, og i anledning af hendes orlov indkaldes 1. stedfortræder for Det Radikale Venstre i denne amtskreds, rådmand *Bjarne Ørum*.

Udvalget til Valgs Prøvelse har i et møde i dag behandlet disse sager, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

Som midlertidige medlemmer af Folketinget fra og med den 7. oktober 1993 godkendes:

- 1) afdelingsleder Bjarne Petersen,
- 2) konsulent Finn Lynge,
- 3) sekretær Bodil Tang Kristensen,
- 4) landmand Karen From,
- 5) landmand Kristen Touborg,
- 6) studerende Kristian Thulesen Dahl og
- 7) rådmand Bjarne Ørum.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 115 stemmer.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Forhandling om redegørelse nr. R 1:

Statsministerens redegørelse ved Folketingets åbning.

(Redegørelsen givet 5/10 93. Meddelelse om forhandling 5/10 93).

Forhandling

Frank Jensen (S):

Politik er at ville og kunne, og statsministerens åbningsredegørelse var et klart bevis for, at regeringen både vil og kan. Socialdemokratiet lægger afgørende vægt på regeringens fælles fundament i bevarelsen og udviklingen af velfærdssamfundet.

Politik handler om menneskers hverdag og om at vælge, ad hvilken vej samfundet skal udvikles. Socialdemokratiet har valgt. Vi ønsker at udvikle velfærdssamfundet.

Velfærdssamfundet er truet. Truslen kommer fra alle de sociale spændinger og uligheder, som skabes, når flere hundrede tusinde mennesker holdes uden for arbejdsmarkedet. Den økologiske ubalance, som har præget vor levevis, kan i sig selv også blive en alvorlig fare for vor velfærd, hvis vi ikke får skabt sammenhæng mellem miljøpolitikken og den generelle økonomiske udvikling. Vi vil en bæredygtig vækst og ikke en sanseløs økonomisk vækst.

Men truslen mod velfærdssamfundet kommer også fra politiske kræfter, som ønsker at afvikle velfærdssamfundet: Partier, som har et fundamentalt andet syn på og en anden holdning til vores fælles ansvar, pligter og rettigheder i samfundet; partier, som bærer troen på frihed uden social tryghed og tror på skabelse af flere job gennem nedskæringer over for de dårligt stillede; partier, der vil erstatte social tryghed med private forsikringer og brugerbetaling, en løsning, der vil give luksus-kvalitet for de få og mangel på livskvalitet for de mange. Socialdemokratiet ønsker et samfund, hvor der er plads til og brug for alle. Vi ønsker en politik, der sætter kampen mod arbejdsløsheden øverst på samfundets dagsorden og derved giver den enkelte en reel frihed til at udfolde sine evner, en politik, som giver valgmuligheder til alle – ikke kun de velstillede.

Når der i dag tales om overgangen fra socialstat til minimalstat, mener de, der fremfører disse tanker, at de svageste skal have discount-kvalitet, mens de stærkeste skal have luksus-kvalitet. Vi ønsker at give livskvalitet til hele befolkningen, og det er netop på disse vigtige holdningsmæssige områder, der er sket et radikalt kursskifte med flertalsregeringens tiltrædelse den 25. januar 1993. Nu er kampen mod arbejdsløsheden endelig sat øverst på den politiske dagsorden. Velfærdssamfundet trues ikke af dagpengenes, efterlønnsens eller de sociale ydelsers niveau; truslen kommer derimod fra det stærkt stigende antal mennesker, som holdes udenfor og henvises til passiv forsørgelse. Det er her, kampen for velfærdssamfundet skal sættes ind, og det er nu, arbejdsløshedens himelflugt skal standses.